

i terminach ustalonych w odrębnych przepisach dla przelewów części funduszu amortyzacyjnego, przeznaczonej na finansowanie kapitałnych remontów planowych oraz finansowanie inwestycji.

3. Rachunki scentralizowanej rezerwy awaryjnej prowadzone będą w Narodowym Banku Polskim.

§ 2. 1. Na rachunki wymienione w § 1 odprowadzona zostanie w dniu 1 sierpnia 1953 r. całość nie zużytych środków zakumulowanych, jako rezerwa na remonty awaryjne, na rachunkach kapitałnych remontów przedsiębiorstw (zakładów) według stanu na dzień 31 lipca 1953 r.

2. Przelewu, o którym mowa w ust. 1, dokonają banki na podstawie poleceń udzielonych przez poszczególne przedsiębiorstwa (zakłady), po uzgodnieniu z bankiem stanu środków podlegających odprowadzeniu na rachunki scentralizowanej rezerwy awaryjnej.

§ 3. Finansowanie remontów awaryjnych odbywać się będzie począwszy od dnia 1 sierpnia 1953 r. ze środków przekazanych przedsiębiorstwu (zakładowi) na jego rachunek kapitałnych remontów z właściwego rachunku scentralizowanej rezerwy awaryjnej. W tym samym trybie będą pokrywane należności powstałe przed dniem 1 sierpnia 1953 r. z tytułu wykonanych remontów awaryjnych.

§ 4. 1. Przekazywanie środków z rachunku scentralizowanej rezerwy awaryjnej na rachunek kapitałnych remontów przedsiębiorstwa dokonywane będzie na wniosek przedsiębiorstwa (zakładu), do którego powinien być załączony protokół stwierdzający konieczność usunięcia awarii lub konieczność wykonania robót zapobiegających

jej powstaniu (protokół konieczności). W protokole tym należy ponadto określić koszt nakładów oraz nazwę obiektu remontowanego i jego wartość.

2. Dysponent rachunku scentralizowanej rezerwy awaryjnej obowiązany jest dokonać przelewu środków, o którym mowa w ust. 1, w wysokości odpowiadającej wartości nakładów, zatwierdzonych przez siebie, na wniosek przedsiębiorstwa (zakładu).

§ 5. W przypadkach gdy kwota planowo zakumulowana na rachunku scentralizowanej rezerwy awaryjnej jest niższa od zapotrzebowania środków wynikającego ze zgłoszonych i zatwierdzonych wniosków przedsiębiorstw (zakładów) (§ 4), bank może udzielić dysponentowi rachunku scentralizowanej rezerwy awaryjnej kredytu antycypacyjnego w granicach środków zaplanowanych do zakumulowania do końca danego roku, dla których nie upłynęły jeszcze terminy akumulacji.

§ 6. Środki zakumulowane na rachunkach scentralizowanej rezerwy awaryjnej, nie wykorzystane w ciągu roku, nie podlegają zablokowaniu i mogą być wykorzystywane przez dysponentów tych rachunków zgodnie z przeznaczeniem w roku następnym.

§ 7. Uchyła się § 4 pkt 2 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 marca 1951 r. w sprawie zasad finansowania i bankowej kontroli kapitałnych remontów przedsiębiorstw działających na zasadach rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski Nr A-35, poz. 444).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1953 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

846

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 lipca 1953 r.

w sprawie trybu pokrywania zobowiązań jednostek budżetowych stwierdzonych orzeczeniami komisji arbitrażowych i sądowymi tytułami wykonawczymi.

Na podstawie § 72 ust. 3 uchwały nr 325 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1953 r. w sprawie zasad i trybu wykonywania budżetu państwa (Monitor Polski Nr A-53, poz. 592) zarządza się, co następuje:

Przedmiot zarządzenia.

§ 1. 1. Zarządzenie reguluje tryb pokrywania przez jednostki budżetowe zobowiązań stwierdzonych orzeczeniami komisji arbitrażowych i sądowymi tytułami wykonawczymi.

2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o orzeczeniach bez bliższego określenia, należy przez nie rozumieć orzeczenia zapadłe w postępowaniu arbitrażowym, prawomocne nakazy zapłaty, ugody zatwierdzone przez komisję arbitrażową oraz zarządzenia prezesa komisji arbitrażowej.

3. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o tytułach wykonawczych bez bliższego określenia, należy przez nie rozumieć tytuły wykonawcze wydane w trybie kodeksu postępowania cywilnego.

Tryb pokrywania zobowiązań stwierdzonych orzeczeniami komisji arbitrażowych.

§ 2. 1. Celem otrzymania należności pieniężnej wymagalnej na podstawie orzeczenia komisji arbitrażo-

wej wierzyciel wypełnia w obowiązującej formie żądanie zapłaty i składa je w banku dla siebie właściwym.

2. Do żądania zapłaty powinno być dołączone orzeczenie, zaopatrzone w klauzulę wykonalności.

§ 3. 1. Jeżeli bank, któremu złożono żądanie zapłaty, jest właściwy dla jednostki budżetowej będącej dłużnikiem, pokrywa należność w kwocie określonej w orzeczeniu:

- 1) w zakresie budżetu centralnego — z rachunku kredytów i wydatków właściwego dysponenta kredytów bez względu na stan salda otwartych lub przekazanych temu dysponentowi kredytów;
- 2) w zakresie budżetów terenowych — z rachunku bieżącego właściwego dysponenta kredytów, a w razie braku pokrycia — z rachunku dysponenta kredytów bezpośrednio wyższego stopnia i wreszcie w przypadku braku pokrycia i na tym rachunku — z rachunku podstawowego właściwego budżetu;
- 3) w zakresie środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych — z ich rachunków do wysokości salda posiadanych środków pieniężnych, a w pozostałej części — z określonych w pkt 1 lub 2 rachunków jednostek budżetowych.

2. Jeżeli natomiast rachunek bankowy jednostki budżetowej będącej dłużnikiem lub innej jednostki zobowiązanej do pokrycia należności prowadzony jest

przez inny bank (oddział), bank, któremu złożono żądanie zapłaty, przesyła je do pokrycia właściwemu bankowi (oddziałowi). W taki sam sposób postępują banki pokrywające należność częściowo (ust. 1 pkt 2 i 3).

3. Jeżeli dłużnikiem jest jednostka budżetowa nie posiadająca rachunku bankowego, przypadająca od niej należność z orzeczenia pokrywana jest z rachunku jednostki nadrzędnej.

4. Jeżeli w wyniku pokrycia należności z orzeczenia nastąpiło przekroczenie otwartych lub przekazanych kredytów budżetowych, najbliższe otwarcie lub przekazanie tych kredytów służy na pokrycie powstałego przekroczenia.

5. Jeżeli wskutek niewskazania w żądaniu zapłaty rachunku, z którego powinna być pokryta należność, oraz podziałek/ klasyfikacji budżetowej, na które wypłacona należność powinna być zarachowana, bank zwraca się do jednostki budżetowej z żądaniem wskazania brakujących danych, a w przypadku nieotrzymania odpowiedzi w terminie dni 5 — pokrywa należność z rachunku, który uzna za właściwy.

§ 4. 1. Bank nie dokona zaspokojenia roszczenia z orzeczenia, jeżeli dłużnik przedstawi wypis zarządzenia prezesa komisji arbitrażowej wstrzymującego wykonanie orzeczenia.

2. Przed pokryciem należności bank sprawdza, czy żądanie zapłaty wystawione zostało zgodnie z orzeczeniem oraz czy orzeczenie zawiera klauzulę wykonalności wystawioną w obowiązującej formie.

3. Po pokryciu należności bank potwierdza na orzeczeniu datę wypłaty oraz sumę wypłaconej należności i przesyła je dysponentowi rachunku z jednym egzemplarzem żądania zapłaty.

§ 5. 1. Zobowiązania z orzeczeń, wydanych w stosunku do jednostek budżetowych w międzyczasie zlikwidowanych, pokrywane są:

- 1) w zakresie budżetu centralnego — z rachunku jednostki, która przejęła zadania jednostki zlikwidowanej, a w razie braku takiej jednostki — z rachunku dysponenta kredytów bezpośrednio wyższego stopnia nad jednostką zlikwidowaną;
- 2) w zakresie budżetów terenowych — z rachunku bieżącego jednostki, która przejęła zadania jednostki zlikwidowanej, a w razie braku takiej jednostki — z rachunku dysponenta kredytów bezpośrednio wyższego stopnia nad jednostką zlikwidowaną lub w przypadku braku pokrycia na tym rachunku — z rachunku podstawowego właściwego budżetu.

2. Zobowiązania podlegające pokryciu z rachunku środków specjalnych lub gospodarstw pomocniczych, w przypadku zlikwidowania (zamknięcia) tych rachunków, pokrywane są z określonych w ust. 1 rachunków właściwych (macierzystych) jednostek budżetowych.

3. Jeżeli jednostka zobowiązana do pokrycia zobowiązania jednostki zlikwidowanej nie uiszcza należności w terminie dni 7 po otrzymaniu wezwania wierzyciela zarządzenie pokrycia tej należności wydaje na wniosek wierzyciela organ finansowy właściwy dla danego budżetu. Ponadto organ finansowy właściwy dla danego budżetu orzeka o sposobie pokrycia zobowiązań zlikwidowanych jednostek budżetowych i zarządza pokrycie tych zobowiązań w przypadku:

- 1) braku jednostki nadrzędnej zobowiązanej w myśl ust. 1 i 2 do uregulowania zobowiązania jednostki zlikwidowanej;
- 2) przejęcia zadań jednostki zlikwidowanej przez różne jednostki organizacyjne;
- 3) powstania z różnych innych przyczyn wątpliwości, z jakiego rachunku powinno być pokryte zobowiązanie jednostki zlikwidowanej.

§ 6. 1. Dysponent kredytów, z którego rachunku bank pokrył żądanie zapłaty, księguje wydatek we właściwej podziale klasyfikacji budżetowej stosownie do tytułu zobowiązania bez względu na to, czy wydatek znalazł pokrycie w pozostałości otwartych w tej podziale kredytów budżetowych.

2. Jeżeli w wyniku zgodnego z przepisem ust. 1 księgowania wydatku nastąpiło przekroczenie kredytu otwartego lub przekazanego w danej podziale klasyfikacji budżetowej, dysponent kredytów w celu pokrycia tego przekroczenia powinien poczynić odpowiednie starania o dodatkowe otwarcie lub przekazanie kredytu w tej podziale w ramach jego preliminarza wydatków. Jeżeli nastąpiło przekroczenie rocznej sumy podziałki klasyfikacyjnej, dysponent kredytów, niezależnie od pociągnięcia do odpowiedzialności osób winnych powstania tego przekroczenia, powinien poczynić starania o odpowiednią zmianę swego preliminarza wydatków.

3. W przypadku gdy należność pokryta została z rachunku bieżącego dysponenta wyższego stopnia lub z rachunku podstawowego budżetu, dysponent wyższego stopnia bądź organ finansowy:

- 1) obciąża wypłaconą kwotą rachunek bieżący środków dla podległych dysponentów kredytów;
- 2) zawiadamia o tym właściwego dysponenta i
- 3) przekazuje mu otrzymane z banku dowody wypłaty (§ 4 ust. 3).

Tryb pokrywania zobowiązań stwierdzonych tytułami wykonawczymi.

§ 7. 1. Celem otrzymania należności pieniężnej stwierdzonej tytułem wykonawczym wydanym w trybie kodeksu postępowania cywilnego wierzyciel składa tytuł wykonawczy właściwej jednostce budżetowej, która obowiązana jest niezwłocznie należność uiszczyć.

2. Jeżeli jednostka budżetowa nie uiszcza należności w terminie dni 7, wierzyciel zwraca się o jej pokrycie do jednostki nadrzędnej, która zarządza niezwłoczne pokrycie przypadającej wierzycielowi należności w trybie określonym w § 3 ust. 1—4.

3. Przy pokrywaniu zobowiązań stwierdzonych tytułami wykonawczymi stosuje się również odpowiednio przepisy §§ 5 i 6.

Przepis końcowy.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole